

[Steen Folke]

går, sammen med de grønlandske arbejdere, der har varslet konflikt, og som nu er gået ud i en strejke? Det vil jeg gerne have et tydeligt svar på.

Med hensyn til første del af mit spørgsmål mener jeg, at vel er der tale om overenskomstforhandlinger, men der er jo tale om, at Greenex kræver, at to eksisterende love i Danmark, nemlig arbejdsretsloven og forligsmandsloven, de facto sættes i kraft i Grønland. Mener ministeren virkelig, at man kan overlade til overenskomstforhandlinger og Greenex at afgøre, om disse love rent faktisk kommer til at gælde i Grønland?

Jeg er godt klar over, at der ikke bliver tale om en formel lovgivning, for det har Greenex og overenskomstparterne ingen kompetence til, men jeg mener, ministeren må beskæftige sig med realiteten. Synes ministeren virkelig, at det er i orden, hvis Greenex nu forsøger at presse GAS til at gå ind på, at disse love, som gælder i Danmark, nu pludselig skal gælde i Grønland? Jeg synes, det er en meget ejendommelig form for praksis, man her åbner op for.

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Jeg vil gerne til hr. Steen Folke sige, at jeg lige knap nåede at blive færdig med det, jeg egentlig havde i sinde at slutte med, for jeg finder nemlig, at der bør gives GAS' repræsentanter en rimelig adgang til stedet, og jeg håber, at der mellem parterne under de kommende forhandlinger må kunne findes en rimelig løsning på dette spørgsmål.

Hr. Steen Folke siger, at jeg sætter kikkerten for det blinde øje. Hvis jeg sætter kikkerten for det blinde øje, sker der jo egentlig ikke noget ved det. Jeg vil gøre opmærksom på, at det overrasker mig, at der i hr. Steen Folkes opfordring til mig ligger ligesom en henstilling om, at regeringen griber ind i overenskomstforhandlingerne. Nu er der opnået lige vilkår på løn- og ansættelsesområdet for grønlændere og danske i Greenex-minen.

Jeg har tidligere – det er også referet både i fjernsynet, i radioen og i pressen – givet udtryk for, at jeg ikke finder, der er nogen rimelighed i at antage, at den danske arbejdsretslovgivning eller loven om mægling i arbejdsstridigheder kan overføres til Grøn-

land, men jeg mener, at de formuleringer, som jeg har gengivet her som oplysninger, jeg har modtaget fra Greenex, i virkeligheden indicerer, at der skulle være gode muligheder for, at parterne – nemlig Grønlands Arbejder Sammenslutning, som jeg har en vældig tillid til er i stand til at forhandle disse ting, og så Greenex – i en kommende forhandling kan blive enige om, hvilke regler man vil gå frem efter. Sagen er jo, at nu har man opnået løn- og ansættelsesvilkår, som man er enig om. Det, man så skal finde ud af, har man jo et par års tid til at finde ud af i de forhandlinger, der skal komme, og derfor ville det absolut være ikke bare forhastet, men i og for sig uden omtanke, hvis jeg gik ind i disse forhandlinger. Det må parterne selv klare.

Steen Folke (VS):

Ja, det er jo fint, at Greenex er gået ind på kravet om ligeløn. Efter først at have afvist det totalt, slog de pludselig en kolbøtte og gik ikke blot ind på det krav, GAS havde stillet, men slog ud med armen og sagde: I kan få ligeløn fra den første dag. GAS havde blot krævet det efter 10 måneder. Og man ville oven i købet gøre det med tilbagevirkende kraft.

Det er jo helt åbenlyst – og det kan ministeren også se, hvis han flytter kikkerten over til det øje, han kan se med – at dette var en splittelsesmanøvre over for GAS. Man ville spille arbejderne på stedet ud imod GAS ved at indgå på de stillede krav fra arbejderne uden om GAS. Og så stillede man samtidig disse efter min mening fuldstændig uacceptable krav til GAS som betingelse for at indgå en overenskomst med Grønlands Arbejder Sammenslutning.

Jeg mener, at hele Greenex' fremfærd i denne sag er et udmærket eksempel på, hvordan store, multinationale selskaber agter at begå sig i Grønland, og for så vidt kan man sige, at Greenex' hele kyniske fremfærd i sagen udmærket støtter mine synspunkter, for her kan man virkelig se demonstreret, hvad det er, der sker, når man åbner for den slags selskaber og giver dem mulighed for at udnytte de grønlandske ressourcer.

Men det, jeg synes ministeren bliver nødt til at tage stilling til, og hvor han smyger sig udenom, er dette med at gøre en lovgivning, som gælder i Danmark i forbindelse med